

Arrest

nr. 49 895 van 20 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DESTOOP, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 20 november 2008 het Rijk binnen en diende op 29 oktober 2009 een tweede asielaanvraag in. Op 18 mei 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Firadooni op het eiland Chula en te behoren tot de minderheidsgroep Bajuni.

Op 21 november 2008 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het Commissariaat-generaal genomen dd. 29 juni 2009. Op 29 juli 2009 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing van het Commissariaat-generaal word door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gehandhaafd bij arrest van 13 oktober 2009 (arrestnummer 32658). U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 29 oktober 2009 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 18 november 2009) en het Commissariaat-generaal (dd. 4 mei 2010) blijkt dat u blijft bij de verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde. U legde ter staving van uw tweede asielaanvraag volgend document neer: een

geboortecertificaat op naam van Said Azhar Said uitgereikt op 24 juli 1994 te Kismayo en een envelop van DHL (shipment no. 533778323) waarmee het door u voorgelegde geboortecertificaat mee zou verstuurd zijn vanuit Mogadishu. U verklaarde dat u subsidiaire bescherming wenst te krijgen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen en de nieuwe elementen die u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorlegde onvoldoende blijken te zijn om een “vrees voor vervolging” zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen “vrees voor vervolging” in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag door de Commissariaat-generaal op 29 juni 2009 een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire beschermingsstatus werd genomen op basis van de bedrieglijkheid van uw verklaringen. Meer bepaald werd in deze beslissing gesteld dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. In het licht hiervan werden de door u aangehaalde vervolgingsfeiten -die zich in Somalië zouden afgespeeld hebben- dan ook in twijfel getrokken. Vervolgens werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 13 oktober 2009 onder meer geconcludeerd “De Raad dient bijgevolg vast te stellen dat De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht geen geloof heeft gehecht aan verzoekers voorgehouden Somalische identiteit en afkomst van het eiland Chula” en “[. .] benadrukt de Raad dat uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekers voorgehouden afkomst van Somalië niet kan overtuigen. (zie arrest RvV nr. 32658). Met betrekking tot de nieuwe elementen die u voorlegde om uw tweede asielaanvraag te staven kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden:

Wat betreft het door u voorgelegde geboortecertificaat op naam van Said Azhar Said uitgereikt op 24 juli 1994 te Kismayo kan enerzijds gesteld worden dat het merkwaardig is dat het door u voorgelegde geboortecertificaat uitgegeven werd in het jaar 1994 hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het weinig waarschijnlijk is dat er in Somalië nog geboortecertificaten uitgereikt werden na het uitbreken van de burgeroorlog in 1991 (zie informatie in administratief dossier). Anderzijds kan opgemerkt worden dat het door u voorgelegde geboortecertificaat stelt dat u geboren word op 9 augustus 1991 hoewel u in het kader van uw eerste asielaanvraag dd. 23 december 2008 werd onderworpen aan een leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij, Directoraat-generaal Wetgeving Fundamentele Rechten en Vrijheden FOD Justitie en dat uit het leeftijdsonderzoek bleek dat u ouder was dan u beweerde en dat de door u volgehouden geboortedatum, meer bepaald 9 augustus 1991 aldus niet correct kan zijn (zie informatie in administratief dossier),

Wat betreft de door u voorgelegde envelop (shipment no. 3533778323) van DHL waarmee het door u voorgelegde geboortecertificaat zou verstuurd zijn vanuit Mogadishu kan enerzijds opgemerkt worden dat uw verklaringen betreffende welke documenten zich precies in de envelop bevonden geenszins geverifieerd kunnen worden. Anderzijds kan opgemerkt worden dat het feit dat u een zending van DHL uit Somalië ontving geenszins als een bewijs geldt van de door u beweerde Somalische nationaliteit.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend. U heeft immers tijdens uw opeenvolgende asielaanvragen niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somatische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de nieuwe elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van

het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker roept als *“Eerste middel”* een *“Schending van artikel 48/3 Vreemdelingenwet juncto artikel 1.A.2 van het Verdrag van Genève”* in.

3.2. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in. Verzoekers eerste asielaanvraag werd afgewezen omdat geen geloof kon worden gehecht aan zijn voorgehouden Somalische afkomst en derhalve evenmin aan zijn asielmotieven. De beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd bevestigd door de Raad voor vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) (RvV 13 oktober 2009, nr.32 658). De Raad is in deze niet bevoegd opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds werden beoordeeld in het eerste arrest en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien de bewijselementen die thans voorliggen, ten tijde van die eerdere beoordelingen zouden hebben voorgelegen, en op voorwaarde dat de bewijselementen niet konden worden voorgelegd in een vorige procedure.

3.3. De Raad stelt vast dat het huidige verzoekschrift integraal de argumenten overneemt die reeds werden aangevoerd voor de Raad in het kader van zijn eerste asielaanvraag met de aanvullende verwijzing naar de nieuwe beslissing van de CGVS en een paragraaf inzake het geboortecertificaat op bladzijde 12 onder punt I.2.2. die hernomen wordt op bladzijde 17 onder punt II.2.3. De Raad heeft bij arrest van 13 oktober 2009 reeds geantwoord op de argumenten inzake verzoekers onwetendheid over het eiland Chula, de omringende eilanden en verzoekers onwetendheid en tegenstrijdige verklaringen inzake zijn gevangenneming. De opmerkingen in het verzoekschrift met betrekking tot elementen die reeds beoordeeld werden in het kader van zijn eerste asielprocedure zijn in casu dan ook niet dienend nu geen nieuwe bewijselementen worden aangevoerd. De bevoegdheid van de Raad is aldus beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde elementen, met name een origineel geboortecertificaat en een briefomslag van DHL.

3.3.1. In het CGVS-gehoor blijft verzoeker vaag over de wijze waarop hij de briefomslag verkreeg zodat hij niet aannemelijk maakt dat zijn oom die in Kenia woont, naar verzoekers ouderlijk huis te Chula vertrok om het certificaat op te halen en vervolgens verder door onveilig gebied trok tot Mogadishu om het document te posten in plaats van terug te keren naar het veilige Kenia. Dergelijke verklaringen kunnen bezwaarlijk overtuigen. Hoe dan ook bewijst het feit dat een document in Mogadishu werd verzonden, geenszins de authenticiteit van het stuk laat staan de Somalische nationaliteit van verzoeker.

3.3.2. Het originele geboortecertificaat uitgegeven te Kismayo is behept met meerder gebreken die de waarachtigheid van het document ondergraven. Vooreerst wijst de Raad erop dat reeds in het kader van zijn eerste asielaanvraag de Somalische nationaliteit van verzoeker leugenachtig werd bevonden. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet nuttig toelicht waarom geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers geboorteakte nu hij stelt dat weinig waarschijnlijk is dat na 1991 nog geboortecertificaten werden uitgereikt *“het is niet omdat iets “weinig waarschijnlijk is”, dat het daarom ook onmogelijk is”*. Verzoeker laat echter na deze boue bewering met objectieve elementen te onderbouwen en aldus volstaat ze niet om de objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier te weerleggen. Overigens gaat verzoeker voorbij aan de essentie van de bestreden beslissing, met name dat in Somalië geen officiële documenten kunnen worden uitgereikt aangezien het land na 1991 in totale chaos verviel en de oorlog naast alle gebouwen ook de staatsinstellingen heeft vernield met inbegrip van de administratieve structuren. Verzoeker toont dan ook niet aan waar in Kismayo al een dienst zou bestaan waar documenten worden uitgereikt, welke ambtenaren deze bemannen en onder wiens autoriteit ze zouden werken en door wie ze betaald worden. Verder kan erop gewezen worden dat uit het leeftijdsonderzoek dat in het kader van zijn eerste asielaanvraag werd gevoerd bleek dat verzoeker ouder is dan zijn verklaarde leeftijd. Zijn verklaarde geboortedatum, die weergegeven is in het geboortecertificaat, namelijk 9 augustus 1991 kan dan ook niet overtuigen. Het document vertoont meerdere formele gebreken nu de handtekeningen op de

stempels geschreven zijn en er verschillende data van uitgifte op het document staan, met name 28 april 1994 en 24 juli 1994. Tot slot is het document slechts gedeeltelijk naar het Engels vertaald en is het certificaat onvolledig nu niet is ingevuld op basis van welke referentiegegevens het document werd opgesteld. Aldus kan geen geloof worden gehecht aan de authenticiteit van de geboorteakte. Hoe dan ook is het neerleggen van documenten onvoldoende om verzoekers gebrekkige verklaringen over zijn herkomst en Somalië te herstellen.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker roept in een tweede middel de “*schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet*” in, maar laat na dit middel verder uit te werken. Hij beroept zich integraal op dezelfde motieven als voor de vluchtelingenstatus zodat hij evenmin een reëel risico aannemelijk maakt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006 (hierna: vreemdelingenwet). Aangezien verzoeker niet aantoonbaar ooit in Somalië gewoond of verbleven te hebben kan bezwaarlijk worden aangenomen dat hij er problemen heeft gehad en is moeten vluchten.

4.2. Wat artikel 48/4, §2, c vreemdelingenwet betreft, blijkt uit wat voorafgaat dat verzoekers voorgehouden nationaliteit bedrieglijk werd aangemeten. Derhalve maakt verzoeker niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken dat verzoeker bij het verzoekschrift voegt, is dan ook niet relevant. Noch uit verzoekers verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK